

Timothée de Fombelle (nar.1973)

Úryvek z knihy

VANGO

Přeložila z francouzštiny: Drahoslava Janderová

Dvacet pět metrů nad nimi ležel na kovové plošině ve spleti nosičů Vango a čekal.

Odlet zeppelinu se zpozdoval. Vango počítal s tím, že se ukáže dole, až po několika hodinách letu. Velká část posádky ho znala z doby před pěti lety. Hugo Eckener mu naoko vyhubuje a najde mu nějaký úkol na palubě. Cestující si vůbec nevšimnou, že na palubě je nový člen mužstva.

Vango si tento úkryt vedle vinného sklípku těsně pod plátěným stropem zeppelinu zapamatoval. Žádná návštěva tu nehrozila. Žádný manévr tu nevyžadoval, aby někdo vystoupil po labyrintu žebříků a můstků až sem. Každý zvuk, sebemenší vůně mu připomínaly jeho velký rok na palubě, tváře malé Ethel, kterou poprvé spatřil na nebi nad Manhattanem.

Ty vzpomínky mu svíraly útroby.

Poslední cesta trvala jen tři týdny. Ale tam všechno začalo. Štěstí a zároveň strach. Něco si slíbili, jediný slib, který za celý svůj život Vango nesplnil. Zanechalo to v něm otevřenou ránu.

Dnes mu ta doba připadala stejně vzdálená jako vzpomínka na jeho ostrov. Teď byl zločinec, po kterém se v jeho zemi pátrá, uprchlík ukrytý v útrobach téhle velryby, odkud ho nikdo nepřijde vyhnat. Vango se styděl, že se nepřiznal Ecknerovi, co ho přimělo k útěku. Měl pocit, že když před tím můžeme zatajit důvod svého příchodu, oklamal ho a zneužil jeho důvěry.

Bylo mu však jasné, že kdyby někdo věděl, z jakého zločinu je obviněn, nikdy by ho nenechal nastoupit na palubu ani jako černého pasažéra.

Eckner byl na svém obvyklém místě: u okénka na pravoboku velké pilotní kabiny.

Díval se na desítku automobilových reflektorů, které se nocí blížili rozlehlým pustým terénem. Kormidelník ještě požádal o krátký odklad startu, než vyřeší problém vyvážení vzducholodě. Eckner mu to povolil, protože ho těšilo pomyšlení, že i těch pár zpožděných aut bude moci vzlétnutí sledovat. Kapitán Eckner byl vděčný za vášnivé zaujetí, které některé lidi vyhnalo z postele ještě před svítáním jen kvůli tomu, aby viděli, jak Graf Zeppelin stoupá vzhůru.

Sedl si do malého dřevěného křesla, loket opřený o otevřené okno, nenápadně vytáhl z kapsy zmuchlaný papír a znovu ho přešel očima. Byl to článek vystřižený z jedněch francouzských novin. Přečetl si ho náhodou na stole, kde ho zapomněl jeden cestující z hotelu Kurgarten. Tři dny ho nikomu neukázal. Byla to zpráva o odporném činu, ke kterému došlo v Paříži. Vražda. Tři sloupce článku doplňovala Vangova fotografie.